ABENDUAREN HAMARRAREN AURREAN

Berrogeita beredeeratzi urteren buruan Giza Eskubideen Aitorpen Unibertsala funtsezko testua da oraindik ere, baina ez da benetan gauzatu ezta Mendebaldeko munduan, ezta gure Euskal Herrian ere Gure artean ere bete dadin nahi dugu eta horretarako lehendabiziko eskubidea, bizitzeko eskubidea, guzti-guztiok errespetatu behar dugu, baldintzarik jarri gabe eta haren aurrean inongo helbururik ipini gabe.

Begi bistan dago gure arteko herritar batzuek ontzat ematen dutela arrazoi politikoengatik beste inor hiltzeaeta beraz, euren kontzientziatik heriotza zigorra ez dutela kendu; bada, horren aurrean, orain dela hilabetea, ondorengo ideia eskaini genion gizarteari: gure elkarbizitza gertatzen den espazioak *heriotza zigorrik gabeko guneak* direla esatea, hau da, bertan bizi garenok bizitzeko eskubidea ezin ikutuzkotzat dugula aldarrikatzea. Jasotzen ari garen erantzuna ezin hobe eta pozgarriagoa da. Hamaika familia ikasle-irakasleen hainbat talde, lantegietako langile multzo asko, profesionalak, mota guztietako gizarte erakundeak, parrokiak eta bestelako biltokiak ideia hau ari dira azaltzen, kartela erakutsiaz: arma hautsi batetik biziaren eta askatasunaren sinbolotzat sortzen den lore handi bat, alegia.

Eskerrak eman nahi dizkiegu ideia honekiko atxekimendua adierazi duten guztiei Badakigu ideia ez dela dagoeneko gurea, etikan eta gizaki guztien diuntasunean sinesten dugun guztiona baizik. Eta ideia hori aurrerantzean ere zabaltzeko eskatzen diegu, harik eta beste inor hiltzeko eskubidea guztiok zalantzarik gabe gaitzesten dugun arte. Euskal Herria, horrela, *heriotza zigorrik gabeko gunea* izango da oso-osorik eta bakarrik orduan hasi ahalko da *adostasun eta batasun gunea* eta, beraz, *bake gunea* izaten. Bien bitartean, hor dago sinbolo hori, bizitzeko eskubidearen kontrako eraso guztien aurrean, hiltzeko kondena guztien aurrean, ezetz esateko eta biziaren, duintasunaren eta askatasunaren alde egiteko.

Bakea Orain - Denon Artean-Paz y Reconciliación - Euskal Herriko Bakearen Aldeko Koordinakundea eta Euskal Herriko Giza Eskubideen aldeko Elkartea

ANTE EL 10 DE DICIEMBRE

Cuarenta y nueve años después, la Declaración Universal de Derechos Humanos sigue siendo un texto trascendental, que dista de haberse cumplido efectivamente aun en el mundo occidental, aun en Euskal Herria. Para lograrlo entre nosotros, debemos empezar por que el derecho humano más primordial, el derecho a la vida sea respetado por todos sin ponerle ***condiciones*** *ni posponerlo a objetivos de ninguna clase.*

Frente a la evidencia de que una parte de la ciudadania, que justifica asesinar por motivos políticos, no ha abolido en su conciencia la pena de muerte, ofrecimos a todos, hace un mes, esta idea: declarar que nuestros ámbitos de convivencia son espacios sin pena de muerte, *donde se comparte la convicción de que el derecho a la vida es intangible. La respuesta está siendo magnífica y reconfortante. Multitud de familias, muchos grupos de alumnos y profesores, de trabajadores en sus centros de trabajo, profesionales, organizaciones sociales de toda clase, centros parroquiales o de reunión lo están manifestando, ya, mediante el cartel en el que, rota un arma, brota una gran flor que simboliza la vida* y *la libertad.*

A todos y todas queremos agradecer su adhesión a esta idea que ya no es nuestra, *sino de cuantos creemos en la ética y en la dignidad de todo ser humano* y *les pedimos que sigan difundiéndola, mientras el derecho a asesinar no sea rechazado categóricamente por todos. Sólo entonces, hecha Euskal Herria entera un gran* espacio sin pena de muerte, *podrá empezar a ser* un espacio de concordia y, *por ello, de paz. Mientras tanto, ahi queda ese símbolo para seguir diciendo NO ante todo ataque al derecho a la vida y ante toda condena a muerte, para afirmar la vida, la libertad y la dignidad.*

Asociación pro Derechos Humanos del Pais Vasco - Bakea Orain - Coordinadora Gesto por la Paz de Euskal Herria y Denon Artean-Paz y Reconciliación